

Corsendonk[®] bier

Pater zacht en donker

Agnus pittig en blond



CORSENDONCA



P208832
ISSN 0779-5785
Trimestrieel tijdschrift
27^{ste} jaargang
oktober-november-december 2008



v.u.: Roger Van Mierlo
Draiboom 4
2360 Oud-Turnhout

Kantoor van afgifte : 2360 Oud-Turnhout

VOOR AL UW FEESTEN

ALTA RIPA

Engelstraat 6 2360 Oud-Turnhout
Tel. 014/45.01.01

VERZEKERINGSKANTOOR

JAN AERTS

ALLE VERZEKERINGEN

Kerkstraat 27 2360 Oud-Turnhout
Tel. 014/42.30.92

Omslag: De opbouw van de kefstal door leden van de KWB in 1997
Van links naar rechts:

Ludo Damen, Louis Baeyens, Jan Segers, Willy Jespers, Frans Quets,
Mil Geerts, Jhonny Bastiaensen. Foto archief KWB

CORSENDONCA



Voorwoord

Documentatiecentrum

Het jaar 2008 is een goed gevuld jaar geweest. Onze diverse werkgroepen draaien op snel tempo en leveren allen zeer goed werk. Diverse schenkingen, zoals de grote schenking van het persoonlijke archief van Jef Hens is een meerwaarde voor ons documentatiecentrum.

Oud-Turnhout en zijn verleden 5

De voorinschrijvingen voor ons nieuwe boek lopen goed binnen. Voor de naverkoop hopen we nog op een positief resultaat. Voor allen die nog op zoek zijn naar een ideaal kerst- of nieuwjaarsgeschenk voor vrienden of familie is dit boek een echte aanrader. De geschiedenis van je eigen dorp is voor ieder een spoor van ontdekking. In meer of mindere mate is iedereen geboeid door het verleden en de voortdurende verandering en vernieuwing. Het boek is steeds te verkrijgen tijdens de kantooruren in het Hofke van Chantraine Kerkstraat 46 Oud-Turnhout.

ADAK

De Archeologische Dienst Antwerpse Kempen heeft tijdens de maanden oktober en november proefsleuven getrokken op het domein "De Bentel". Deze oppervlakte van 14 hectaren, gelegen tussen de Noord-Brabantlaan te Turnhout en de Steenweg op Oosthoven te Oud-Turnhout wordt door de IOK ontwikkeld tot een bedrijvzone. De proefsleuven hebben als resultaat

CORSENDONCA

resten van middeleeuwse bewoning en enkele oude munten. Verder onderzoek dringt zich op zodat er volgend jaar een definitieve opgraving zal volgen.

Aan de kerk van Sint-Bavo ter hoogte van "De Blokken" worden ook opgravingen gepland. In 1996 is in dit gebied al grotendeels in medeopdracht van onze kring en onder impuls van Wim Van Hout opgegraven¹. Het gedeelte dat in 1996 onaangeroerd is gebleven krijgt nu verder onderzoek. Wij houden u op de hoogte: wordt vervolgd.

Hofke van Chantraine

Van 7 november tot 16 november liep in het Hofke van Chantraine de tentoonstelling "*Klei in beweging en fascinerende kleuren*". De werken zijn van Anita Fleerackers, geboren te Tielen in 1959, het Kempense platteland nabij Turnhout, zoals ze zelf verwoordt. Door deze wortels voelt ze zich sterk verbonden met de natuurelementen water, aarde en vuur.

Van 13 december tot 18 januari loopt de tentoonstelling "*Sjapoo! Hoeden om te pronken*".

Traditiegetrouw richt het Hofke van Chantraine tijdens de eindejaarsperiode een tentoonstelling in waarbij het thema een duidelijke link is naar de eindejaarsfeesten. Na de Kerst- en nieuwjaarskaarten, Nieuwjaarsbrieven, Kerstgeuren en nieuwjaarssmaken, Poppen & Beren, Tijd en Kalenders, werd voor de 6^{de} editie gekozen voor het thema 'Feesthoeden'. Hoedjes, accessoires en feestkledij toveren het Hofke om tot schitterend feestdecor. Een tentoonstelling 'warm aanbevolen'.

¹ JAN BASTIAANS, "*Zand op de schop*", Corsendonca, Oud-Turnhout, 2000, 110 blz.

CORSENDONCA

150 jaar Oud-Turnhout

Het gemeentebestuur wil 150 jaar Oud-Turnhout uitbundig vieren. Het wordt een jaar met talrijke activiteiten en feestelijkheden rondom de onafhankelijkheid en zelfstandigheid van ons dorp Oud-Turnhout. De apotheose zal gehouden worden in het weekend van 18, 19 en 20 september. De werkgroep "150 jaar Oud-Turnhout" brengt dan een groot openluchtsppektakel. Het evenement is opgevat als een historische wandelingen die ongeveer twee kilometer lang is en anderhalf uur duurt. Langs deze wandeling zullen op diverse plaatsen in de omgeving van het gemeentehuis telkens deeltjes van de geschiedenis uitgebeeld worden. De toeschouwers zullen een rondleiding krijgen in het Hofke van Chantraine: hier komen de Tempeliers tot leven. Op het sportpark de Hoogt komt het leven op de Priorij terug op volle gang. De kerk van Sint-Bavo laat de bisschoppen Sint-Bavo, Sint-Job, Sint-Antonius en het onbevleete Hart van Maria tot u komen. Aan de hoek van de Domien Bauwensstraat en de Van der Bekenlaan is er de middeleeuwse tijd van pest en hekserij. Op het dorpsplein tonen wij u de twaalf burgemeesters uit de rijke geschiedenis van ons dorp. Noteer alvast dit weekend in uw agenda.

Bezoekerscentrum Landschap de Liereman

Onze Liereman is één van de zeven monumenten in ons dorp. Een bezoekje aan deze Liereman is altijd een beetje terug op adem komen. Een gebeurtenis om de sombere wintertijd even op te fleuren. Elk seizoen heeft zoals elke leeftijd zijn charmes. Stil genieten van de dingen om je heen geven je kracht en vertrouwen. In het Bezoekerscentrum zelf loopt de permanente tentoonstelling over het landschap de Liereman te bewonderen. Een cd-romtoren met informatie over het landschap en de fauna en flora geeft je een beeld van het leven in de Liereman.

CORSENDONCA

Nieuwjaarswensen

Aan onze heemkundevrienden: dank voor je steun en lidmaatschap. Hopelijk mogen we je volgend jaar weer ontmoeten en jouw naam terugvinden in de lijst van mensen, die onze vereniging een warm hart toe dragen. Nu al dank voor je hernieuwing, fijn dat jij er ook bij bent, ook jou hebben we nodig.

Weerom staan de feestdagen voor de deur. Kerstmis, een boodschap van liefde en geborgenheid. Een teder moment met de familie samen, knusjes bij elkaar, rondom de feesttafel. Ik wens u allen een zeer fijne, warme Kerst- en nieuwjaarsstijd. Het nieuwe jaar, een blanco blad, dat nog geheel gekleurd moet worden. Ik wens je een kleurrijk en vrolijk begin. Kleur het nieuwe jaar zelf vast in! Ik wens je graag een prachtschilderij, met een veegje geluk en liefs erbij, en loopt het niet zoals jij het ziet, vergeet dan je goede vrienden niet. Die hebben zeker in hun laden of kasten, nog heel wat kleurtjes, penselen, kwasten. Dus lieve kunst- en heemkundenaar het wordt een fantastisch jaar.

Jan Sels
Voorzitter

CORSENDONCA

Het stond in de Gazet

Een eeuw geleden was ons rustige dorp in de ban van brutale feiten gepleegd door de man die de schrik van Oud-Turnhout en de beul van zijn familie werd genoemd.

Frans Moonen was geboren op de Lage Darisdonk. Op zijn 20^{ste} huwde hij Maria Jacobs en het gezin dat gezegend werd met acht jongens en één meisje woonde respectievelijk in de Neerstraat, aan de Rooise Brug en in Het Eiken. Het leek een normaal doorsnee arbeidersgezin, tot op zeker moment in de winter van 1902...

Zaak Moonen. – Moordpoging te Oud-Turnhout. (1)

Maandag werd deze zaak voor het assisenhof opgeroepen.

Het assisenhof is samengesteld uit MM. Beaufort, raadsheer van 't beroepshof te Brussel, voorzitter; Maffei, ondervoorzitter en Perrier, rechters.

M. Godemir, substituut van den prokureur des konings, zou de beschuldiging staande houden tegenover M Mrs. Jozef Mathé en Jules Franck, twee jonge advocaten der Antwerpsche balie, die als verdedigers der beschuldigten werden aangesteld.

De beschuldigde is Frans Moonen, geboren te Oud-Turnhout, den 10 September 1865, er wonende.

Ziehier de beschuldigingsakt: Door arrest van 23 Mei 1902, tot verscheidene jaren gevangenis verwezen wegens mishandeling van zijn eigen dochterke, feiten die de vrouw aan het gerecht aanklaagde, had Frans Moonen tegen deze

CORSENDONCA

laatste eene groote verbittering opgevat. In de gevangenis sprekende met den onderwijzer Van Hoof, gaf Moonen soms het voornemen te kennen, zijne vrouw te zullen vermoorden.

Den 4 Mei 1906 werd Moonen in vrijheid gesteld en nam hij zijnen intrek bij zijnen broeder, Jacobus te Oud-Turnhout, gemeente waar de vrouw en de kinderen ook wonen. Daartoe aangespoord door personen bij wien zij te raden ging had Marie Jacobs, vrouw Moonen, besloten van eene vraag tot echtscheiding van lijf en goederen in te dienen tegen haren man. Op 10 Mei moesten de echtgenooten voor den heer voorzitter der rechtbank van Turnhout verschijnen.

Waar vindt men



den schoonsten keus, en bijna voor niet, van hoeden, naar de laatste mode, voor dames, juffrouwen en kinderen, als ook zijden, vilten en strooien hoeden voor heeren; grooten keus van klakken in alle prijzen.

Komt zien en oordeelt: Lage prijzen en groote keus! Het is altoos in DEN STROOIEN HOED, huis meer dan dertig jaren gekend.

Bij Matthyssen-Loos

285 Gasthuisstraat, 63, TURNHOUT.

CORSENDONCA

Dien dag begaf Moonen zich wel driemaal naar 't huis van zijne vrouw. Hij scheen opgewonden. In den namiddag zegde hij reeds rond 2 uren aan Van Reusel, eigenaar van het huis door Maria Jacobs bewoond: Ik moet er drij hebben, mijne vrouw, mijn zoon en gij!

Toen Moonen rond 6 ½ uren voor de derde maal aan de woning zijner vrouw kwam, drong hij bij deze, die in de voordeur stond, meermaals aan om hem naar binnen te volgen. Maria Jacobs weigerde zulks, daar zij bemerkte dat haar man gestadig de hand in den zak hield en zij vreesde dat hij met een mes gewapend was.

Moonen vertrok dan, na op 't onverwachts, zijne vrouw een vuistslag op het hoofd te hebben toegebracht. Ook deed hij de volgende bedreiging; Vooraleer er drie dagen om zijn, zult gij weten waar gij ligt of staat, dan ben ik hier meester.

Moonen ging toen naar Turnhout en kocht revolver en kardoezen. Eenige oogenblikken later in de herberg van Stakenborghs gaf hij zijn misdadig inzicht op klare wijze te kennen. Hij haalde zijn revolver te voorschijn, toonde een nieuw puntig mes en zegde tot Stakenborgs: "Ik ga naar ben Hemel met zooveel van mijne familie als 't mogelijk is. Als het niet lukt met den revolver, dan heb ik nog het mes. Gij zult er wel van hooren, hetzij dezen avond of morgen vroeg!"

Intusschen had vrouw Moonen, op aanraden der geburen besloten, naar den burgemeester te gaan om dezes hulp in te roepen. Rond 8 ½ uren 's avonds ging zij dus dorpwaarts, vergezeld van haren zoon Lodewijk. Pas hadden zij een gering gedeelte van den weg afgelegd, toen zij Moonen tegenkwamen.

CORSENDONCA

Deze trok zijn mes. De zoon sprong naar zijn vader om hem het wapen uit de hand te trekken, maar plotselings loste Moonen vier of vijf revolverschoten in de richting van zijn zoon en zijne vrouw. Deze vluchtten ijlings door de velden, doch Lodewijk werd getroffen boven de linkerhand. 's Avonds nog zegde Frans Moonen aan de getuige Neefkens: Gij zult van mij hooren spreken want eens in de doos, koom ik er niet meer uit.

Nochtans beweert Moonen dat zijn zoon hem eerst heeft aangerand, op hem vuurde en hem kwetste aan de linkerhand; doch de wonden, die hij toonde waren lichte schrammen door een puntig tuig veroorzaakt.

Dientengevolge werd Moonen voor het assisenhof der provincie Antwerpen verzonden, onder de beschuldiging van te Oud-Turnhout, op 10 Mei 1906:

A. Vrijwillig, en met inzicht om ter dood te brengen, en met voorbedachten rade, gepoogd te hebben eenen doodslag te begaan op de personen van Jacobs Maria zijne wettige huisvrouw en zijn zoon Lodewijk.

B. Vrijwillig slagen en kwetsuren te hebben toegebracht aan Jacobs Maria, voornoemd.

C. Drager te zijn geweest van een revolver, zijnde een verboden wapen.

Een dertigtal getuigen ten laste werden opgeroepen. Ook zullen er omtrent vijftig getuigen ten voordeele des beschuldigen gehoord worden, zoodat deze zaak twee dagen in beslag zal nemen.

CORSENDONCA

Als Moonen spreekt is dit heel stil, maar belet toch niet dat hij hevig tegen de straf protesteert, hem opgelegd door het beroepshof van Brussel wegens aanslag op de eerbaarheid van zijn eigen dochtertje. Hij zegt dat hij die straf niet verdiend heeft. M. de Voorzitter deed hem opmerken dat het beroepshof de straf nog verhoogde met een jaar gevangenis. (Te Turnhout liep hij vijf jaar gevangenis op.) De aanslag moest dus goed bewezen zijn, aangezien de drie raadsheeren, menschen van ondervinding, hem plichtig bevonden.

De heer onderzoeksrechter Van den Hove, van Turnhout, geeft verslag dier zaak en bevestigt wat hooger in de akte van beschuldiging vermeld is.

M. Van Genechten, notaris te Turnhout, zegt dat de beschuldigde op zijn kantoor geweest is om te spreken over iets dat deze zaak niet aanbelangt.

M. Diercxens, voorzitter der rechtbank van Turnhout, verklaart dat de vrouw van den beschuldigde hem gevraagd heeft door bemiddeling van haren advokaat, M. Smolderen, wettelijk te scheiden van lijf en goederen met haren man. Hij had beide echtelingen verzocht in zijn kabinet te komen, maar de vrouw is niet verschenen.

Beschuldigde. – Ik heb u gevraagd of ik naar het huis van mijne vrouw mocht gaan, en gij hebt “ja” gezegd.

Getuige. – Ik heb geantwoord dat het best was daarvoor een besluit te vragen aan de rechtbank van kortgeding.

CORSENDONCA

De heer Godenir, substituut, hield de beschuldiging krachtadig staande. De achtbare magistraat was zeer streng voor den beschuldigde, wiens gedrag altijd ellendig was.

M Mr Jul. Franck en J. Mathé, twee jonge advocaten, hebben Moonen met veel talent verdedigd.

De Jury bracht een bevestigend antwoord uit op de gestelde vragen, doch verwierp de voorbedachtheid voor wat den moordaanslag op den zoon betreft.

Moonen werd veroordeeld tot 10 jaar dwangarbeid; het is het minimum der straf welke op hem kan toegepast worden.

(De Kempenaar, 15 december 1906)

Moordpoging te Oud-Turnhout. (2)

Zitting van Maandag 2 Maart.

Het Hof is samengesteld uit de heeren: Joly, voorzitter, raadsheer bij het Beroepshof van Brussel: bijzitters: de heeren Goding en Moreels, rechters: griffier: de heer De Meyer, M. Godenier, substituut, bekleedt den zetel van het Openbaar Ministerie. M. Van de Put is aan de bank der verdediging. Na samenstelling der Jury, worden een 40tal getuigen opgeroepen.

De beschuldigde is een flinke man en ziet er zeker niet het monster uit, welke zijne misdaden hem doen kennen.

CORSENDONCA

ONDERVRAGING.

Heer Voorzitter. – Gij zijt beschuldigd van moordpoging op uwe wettige vrouw, dat weet gij ?

Beschuldigde. – Ja.

V. – Vroeger zijt gij nog veroordeeld geweest, vooreerst tot 6 maal 1 jaar en 5 maanden gevang voor schandige mishandelingen op uwe wettige dochter met geweld gepleegd. Een tweede maal zijt gij voor het Assisenhof van Antwerpen gestraft geweest voor moordpoging op uwe vrouw tot 10 jaar dwangarbeid.

A. – Ja.

V. – Die misdaad hebt gij gepleegd om u te wreken op uwe vrouw om reden dat zij u aangeklaagd had voor euvelheden gepleegd op uwe dochter ?

A. – Neen; wij kwamen niet overeen.

V. – Nu zijt gij wederon beschuldigd van hetzelfde feit. Uw straf heeft u tot geen betere gevoelens gebracht.

A. – Ik heb de misdaad niet bedreven van welke men mij beschuldigt.

V. – De getuigen zullen hier gehoord worden; uit hunne verklaringen zult gij hooren dat gij zelf de misdaad beraamd hadt.

A. – Het is niet zoo.

V. – Gij hebt bij uw geboortevrouw het geweer gaan halen of beter gaan nemen. Dan zijt gij naar de woonst uwer vrouw

CORSENDONCA

gegaan en gij hebt, buiten staande, door het venster op uwe vrouw geschoten, doch haar niet geraakt; enkel uw schoondochter werd lichtelijk gekwetst ?

A. – Dat is niet waar. Ik ben een goed schutter, dat zullen al die mij kennen u zeggen. Indien ik mijne vrouw had moeten treffen op zulken korten afstand, wees zeker dat ik ze zoude getroffen hebben. Wie het gedaan heeft weet ik niet, maar ik ben onschuldig !

VERHOOR DER GETUIGEN.

Vrouw Grielens, die gelast is met het verhuren der eigendommen van den Gemeente Secretaris, verhaalt dat zij het bezoek had gekregen van Moonen om een huis te huren. Hij vond zijn goesting niet in de te huren eigendommen, zeggende: “Ik kan het niet gebruiken, ik ben iets zinnens”.

M. Van den Hove, onderzoeksrechter te Turnhout, treedt in breede uitleggingen over het tooneel der misdaad; de ligging en verdeeling van het huis en de verklaringen van den beschuldigde en van de getuigen.

M. Van de Put. – Heeft de beschuldigde van eerst af u niet verklaard dat hij onschuldig was ?

A. – Ja.

M. Van de Put. – Heeft hij ooit veranderd in zijne verklaringen?

A. – Neen.

M. Dierckx, rechter te Turnhout, die het eerste onderzoek deed bij afwezigheid van den heer Van den Hove, legt dezelfde verklaring af.

CORSENDONCA

M. Dr Vermeirsch, van Turnhout, heeft de wonde der schoondochter Carolina Gers, die nevens hare schoonmoeder stond, onderzocht; zij was getroffen door een loodkorrel, deel makende der cartouche welke met het geweer afgeschoten werd, dat beschuldigde bij de gebuurvrouw gaan nemen is.

M. Cnockaert, bevelhebber der gendarmerie van Turnhout, legt uit hoe de beschuldigde, 6 maanden na de misdaad, werd aangehouden; Moonen ging op de vlucht en dacht er een oogenblik aan op de gendarmen te schieten, doch daar hij er vier op hem zag afkomen, liep hij voort. Dadelijk bekende hij op zijne vrouw geschoten te hebben, doch, voegde hij er bij, ik heb haar niet willen raken, maar enkel bang maken.

Heeren Vernimmen, Lavers, Van Geel en De Vos, brigadiers der gendarmerie van Turnhout, leggen dezelfde verklaringen af als hun overste. Zij ook bevestigen dat Moonen hen verklaard heeft op zijne vrouw met het geweer geschoten te hebben.

Op eene vraag van den heer Voorzitter nopens den haat welke hij zijne vrouw toedraagt, legt de beschuldigde dezelfde verklaring af.

Ik ben onschuldig veroordeeld voor de feiten waarvan ik destijds beticht werd. Mijne vrouw weet het dat ik onschuldig ben.

Mijne vrouw doet niet wat zij moet doen, ik loop haar in den weg, daarom liet zij mij onschuldig veroordeelen.

V. – Nochtans het onderzoek over het gedrag uwer vrouw en kinderen gedaan, heeft bewezen dat uwe vrouw zich zeer deftig gedraagt en een model van echtgenote en moeder is. Uwe

CORSENDONCA

kinderen ook zijn allen braaf en staan hunne moeder bij in den moeilijken strijd van het leven.

Heer Kolonel Tournay heeft het geweer onderzocht waarmede door den beschuldigde geschoten werd.

Er wordt afgezien van het verhoor der vrouw, dochter, schoondochter en zoon van den beschuldigde.

Heer Bax heeft omtrent het tijdstip der misdaad met Moonen gesproken; de beschuldigde kloeg hem over zijne vrouw. Getuige antwoordde hem dat Moonen geen reden tot klagen had jegens zijne vrouw, want dat deze zeer deftig was.

Heer Pet. Geenen legt omtrent dezelfde verklaring af. De beschuldigde woonde een tijd bij getuige.

Victor Geenen, de 14 jarige zoon van vorigen getuige, zegt dat wanneer Moonen den dag der misdaad heen ging, hem zegde: Ik weet niet wanneer ik terugkom of wel ooit wederkeer; indien ik niet terug ben, zeg dan aan uw vader dat alles wat mij toe hoorde, voor hem is.

Anna Wyngaert verhaalt dat de beschuldigde ten harent gekomen is, het geweer nam en hij van hare moeder kardoezen eischte. Hare moeder heeft uit schrik de kardoezen gegeven.

Beschuldigde. – Dat is niet zoo, ik weet niet waarom gij mij hier zoo zwaar wilt beschuldigen met leugens.

Getuige. – Ik lieg niet, ik zeg hier onder eed de waarheid.

De zitting wordt om half één opgeschort tot 2 ure.

CORSENDONCA

NAMIDDAGZITTING

Cath. Schuermans. – Getuige is de schoonmoeder van den zoon Moonen. Zij zegt dat wanneer er spraak was van het huwelijk harer dochter met den zoon Moonen, de beschuldigde bij haar kwam en hij toen bedreigingen tegen zijne vrouw deed hooren.

H. Wyngaert. – Aan getuige wordt het wapen getoond waarmede beschuldigde geschoten heeft. Hij herkent het dadelijk als hetgeen Moonen ten zijnent is komen weg nemen.

Jan Lauwers verhaalt dat Moonen hem is komen spreken en hem zegde dat hij op zijne vrouw geschoten had. “Ik zal waarschijnlijk 20 jaar gevang krijgen” voegde hij er bij.

Beschuldigde. – Daar is geen woord van waar.

Van Wezemael heeft met Moonen gesproken op het veld. Beschuldigde zegde hem, met een stok nabootsende, alsof hij schoot: “Ik heb mijne vrouw tweemaal pogen neer te schieten, maar het is mislukt”.

Benj. Van Wezemaal zegt dat de beschuldigde hem de moordpoging bekend heeft en hij zelfs nabootste, in knielende houding, hoe hij geschoten had. Verder heeft Moonen hem alle slecht verteld van zijne vrouw, waarop getuige hem zegde: “Gij, Moonen, zijt alleen de oorzaak van alles”. Beschuldigde zegde ook spijt te hebben dat hij zijne vrouw niet gedood had.

Renier Van Wezemael legt omtrent dezelfde getuigenis af.

Karel Verheyen zegt dat de beschuldigde hem ook bekend heeft de moordpoging gepleegd te hebben.

CORSENDONCA

Worden nog gehoord: Aug. Harmans, Jan Van de Nouwland, Aloïs Peeters en Theresia Van Gorp, wier verklaringen niets bijzonders opleveren.

Er worden nog eenige getuigen ter ontlasting gehoord.

De heer J. Luyten, burgemeester van Oud-Turnhout, wordt ondervraagd over het gedrag van den beschuldigde en van zijne vrouw; hij spreekt gunstig over de vrouw, die van voorbeeldig gedrag is.

Worden nog gehoord ter ontlasting: Elisabeth Smet, Jan Luyten, J. Jacobs.

Het getuigen verhoor eindigde om 3 ½ ure.

EISCH.

Heer Godenir, substituut, begint zijn rekwisitorium met aan de Gezwoornen het rechterlijk verleden van den beschuldigde te doen kennen. Moonen werd eerst veroordeeld voor de schandelijke bloedschennis jegens zijne minderjarige dochter in 't jaar 1902; dan voor de eerste moordpoging op zijne vrouw op 4 December 1906 en eindelijk voor de tweede moordpoging op zijne vrouw in 1913. De drij misdaden toonen wie de man is, over wiens al of niet plichtigheid de Juryleden zullen te oordeelen hebben. Het is die man, welke aan zijne vrouw, die zoo rein leeft, wier gedrag zoo deftig is en zoo moedig haren ongelukkigen toestand draagt, verwijtingen komt doen tot zelfs in deze zaak.

Het orgaan der Wet wreekt vrouw Moonen tegen den laster, welken haar onwaardigen echtgenoot tegenover haar uitbracht.

CORSENDONCA

Verder zet heer Godenir de misdaad, waarvoor de beschuldigde thans te verantwoorden heeft, uiteen en doet blijken dat niemand dan Moonen de misdaad kan gepleegd hebben. De achtbare magistraat bespreekt de bijkomende omstandigheden om vast te stellen dat de misdaad gebeurd is met voorbedachtheid. Daarvoor haalt het orgaan der Wet de verklaring aan, afgelegd door verscheidene getuigen, aan wien Moonen zelf bekentenissen deed.

Het oogenblik is nu gekomen om over den man, die de schrik was der rustige gemeente Oud-Turnhout en den beul zijner eerbare, maar ongelukkige familie, recht te laten wedervaren.

Ik verzoek de Jury Moonen schuldig te verklaren aan beraamde moordpoging.

PLEITREDE VAN M. VAN DE PUT.

De jonge verdediger, die de eerste maal voor het Assisenhof pleitte, in de Vlaamsche taal, welke niet die is van zijn dagelijksch gebruik, heeft zich met talent van zijne moeilijke taak gekweten. Ieder die M. Van de Put gehoord heef, is het eens te zeggen dat de jonge verdediger een der beste pleiters van de balie zal worden.

Hij komt er tegen op dat het Openbaar Ministerie den beschuldigde voorgesteld heeft als zijnde een gevaarlijk mensch voor de maatschappij en brengt in twijfel dat vrouw Moonen wel eene martelares was van den beschuldigde. Moordpoging is er niet gepleegd, nog veel minder beraamde moordpoging. M. Van de Put onderzoekt, om zijne bewering te staven, al de verklaringen der getuigen ten laste en ter ontlasting.

CORSENDONCA

Het is ons niet mogelijk door plaatsgebrek den knappen verdediger stap voor stap in zijne behendige pleidooi te volgen. Zeggen wij enkel dat M. Van de Put het er voor houdt dat Moonen geen slechterik is, dat hij zeker niet goed gezind is op zijne vrouw, maar tusschen dit en haar te willen dooden, is een groote afstand.

Vrouw Moonen is zeker eene goede vrouw, maar zij heeft geene armoede, zij geniet bij Bax alles wat zij hebben moet.

Vrouw Moonen, die op de banken der getuigen zit, springt recht en roept: "Mijnheer de advokaat, gij weet van mij niets te zeggen, ik ben eene deftige vrouw, gij kent mij niet !"

De heer Voorzitter dwingt haar te zwijgen. M. Van de Put zet zijne pleitrede voort. Al wat ik zeg staat in 't dossier, het is hier nog heden herhaald door de getuigen. Ik zeg geen kwaad van vrouw Moonen, maar ik verwijt haar dat, wanneer haar man



SPREEKMACHIENEN
(van alle meest gewaardeerde merken) met en zonder paviljoen, met naald, alsook saphir (onverslijtbaar).
VERKRIJGBAAR : Platen, Resorts, Naalden, Diaphragmen, enz.
Men gelast zich met alle mogelijke reparatiën. Alle Machienen en Platen zijn nieuw vermits er geene verhuring geschiedt.
ONMOGELIJKE CONCURRENTIE.
FRANZ VOGELS,
DE MERODELEI, 70, TURNHOUT.
Vertegenwoordiger voor Turnhout en omstreken der beroemde Spreekmachienen « GRAMOPHONE. » 495

CORSENDONCA

13 jaar in de gevangenis geboet had, zij niet eens hem vergiffenis geschonken en zelfs hare kinderen niet eens tot verzoening met hunnen vader aangezet heeft.

De achtbare verdediger sluit zijne pleidooi met de Jury te verzoeken Moonen onschuldig te verklaren, aangezien er groote twijfel bestaat.

VRAGEN.

De volgende vragen worden de gezwornen gesteld:

1. Is Moonen schuldig aan moordpoging op zijne vrouw ?
2. Is de moordpoging gepleegd met voorbedachten rade ?
3. Is de beschuldigde in staat van hervalling ? (wegens den moordpoging waarvoor hij in 1906 veroordeeld werd ?)

Na ruim een half uur beraadslaging, brengt de Jury de volgende antwoorden uit:

1^e vraag: Ja.

2^e vraag: Ja.

3^e vraag: Ja.

VONNIS.

Het Hof, na beraadslaging, veroordeelt Moonen tot 20 JAREN DWANGARBEID.

CORSENDONCA

(Het Aankondigingsblad, 7 Maart 1914)

Frans Moonen belandde hierdoor voor de derde maal achter de tralies. Het echte slachtoffer van heel deze affaire was dochter Maria Elisabeth Moonen, zij werd na de eerste feiten weggehaald uit het gezin en geplaatst in een meisjesinternaat te Hoboken. Na de laatste veroordeling kwam zij terug thuis in het gezin dat dan aan de Steenweg op Turnhout woonde.

Tot een echtscheiding tussen Moonen en zijn vrouw is het nooit gekomen. Na zijn vrijlating woonde het gezin in de Driesenstraat te Turnhout en later in de Molenbergen. Maria Jacobs overlijdt er in 1940 en haar man vier jaar later.

Bewerking: Marc Berrens

CORSENDONCA

Barbara van Nicomedië, Klein Azië

Feest 4 december - † ca 306

Dat zij heeft bestaan, staat historisch vast. Maar wat we van haar leven en sterven weten, berust puur op legende.



Barbara was de dochter van een rijke heiden uit Nicodemië. Om haar tegen ongewenste invloeden te beschermen sloot hij haar op in een toren. Desondanks werd zij bekeerd tot het Christendom, men zegt zelfs door Origenes, de beroemde theoloog uit Alexandrië.

Haar vader ontdekte dit toen Brabara vroeg om een derde venster in haar toren aan te brengen ter ere van de Heilige Drie-Eenheid. Hij liet haar

folteren om haar tot geloofsafval te dwingen. Toen dat niet lukte, onthoofde hij zijn dochter. Meteen daarna werd hij gestraft: een bliksemschicht doodde hem.

De legende :

Ten tijde van Keizer Maximianus (284 – 305) leefde een zekere Dioscurus. Hij was steenrijk, maar een heiden en afgodendienaar. Hij had slechts één dochter, Barbara. Daar liet hij een toren voor bouwen om haar daarin op te sluiten.:

CORSENDONCA

dan zouden de mannen haar tenminste niet kunnen zien. Ze was namelijk beeldschoon. Nu zeiden een paar notabelen van die stad tot Dioscurus, dat hij voor haar toch een echtgenoot moest zoeken. Dus klom hij omhoog naar haar toe om haar te zeggen : "Mijn dochter, een paar meisjes in de stad zeiden mij dat ik je uit moest huwelijken. Wat vind je daarvan ?"

Hoogst ongerust antwoordde zij :

"Ach vader, toe, dat heb ik liever niet."

Toen zijn voorstel op die manier was afgewezen, ging hij weer naar beneden, en zorgde ervoor, dat er een badhuis werd gebouwd over de bron heen waarin de maagd Barbara in het geheim was gedoopt.

Hij had namelijk een hele menigte bouwvakkers aangesteld om de bouw snel klaar te hebben. Overal had hij precies aangewezen, hoe hij het hebben wilde. Hij gaf aan ieder het toekomende loon, en vertrok toen voor lange tijd naar een ver land in den vreemde.

Barbara kwam ook eens naar beneden om de bouw te bekijken.

Toen ze zag, dat er op het noorden twee vensters werden aangebracht, vroeg ze aan de bouwlieden :

"Waarom hebben jullie maar twee vensters aangebracht?"

Zij zeiden daarop:

"Omdat je vader ons dat zo heeft opgedragen."

Ze zei :

"Breng dan nog een derde venster voor me aan."

Maar zij antwoorden :

"Meesteres, we zijn bang, dat uw vader woedend op ons zal zijn en we blijven liever gespaard voor zijn woede."

Barbara stelde hen gerust:

"Doe maar wat ik je zeg; ik zal wel zorgen, dat hij het er mee eens is."

CORSENDONCA

Zo willigden ze dus haar verzoek in een brachten een derde venster aan. Barbara wandelde nu het hele badhuis door, ook langs de wand op het zuiden, en drukte daar met haar vinger het kostbare teken van het kruis in het marmer. Dat is tot op de huidige dag behouden gebleven tot stichting van al wie het ziet. Toen betrad ze de uitbouw waar het water instroomde, en zei daar een gebed waarin zij vroeg, dat het water zou mogen worden geheiligd. Daar bleef vervolgens een afdruk van haar kostbare voet achter. Toen besteede ze weer haar toren en kwam zodoende langs de afgodenbeelden die haar vader aanbad. Door de Heilige Geest geraakt spuwde zij ze in het gelaat met de woorden :

"Moge jullie makers op dezelfde manier behandeld worden; en allen die op jullie vertrouwen."

En ze klom verder naar de bovenste verdieping van haar toren, en daar verwijlde zij in gebed bij de Heer.

Toen de bouw voltooid was, keerde haar vader terug en vroeg aan de bouwlieden:

"Waarom hebben jullie drie venster aangebracht?"

Ze zeiden:

"Dat heeft uw dochter ons bevolen."

Daarop riep hij zijn dochter en vroeg:

"Mijn dochter, waarom heb jij opdracht gegeven drie vensters te laten aanbrengen?"

Zij antwoordde:

"Daar heb ik goed aan gedaan. Want drie venster verlichten alle mensen, terwijl twee vensters de mensen in het duister laten."

Toen nam haar vader haar mee naar beneden het badhuis in, en vroeg:

"Waarom geven drie venster meer licht dan twee ?"

CORSENDONCA

Daarop wees de heilige Barbara op elk venster apart met de woorden:

“Dit hier betekent de Vader, dit de Zoon en dit de Heilige Geest.”

Toen werd de vader woedend, trok zijn zwaard uit de schede en probeerde haar te doorsteken. Maar de heilige Barbara richtte zich in een gebed tot God, waarop een rots openspleet, haar in zich opnam en ergens boven op een berg weer tevoorschijn bracht.

Daar op die berg waren juist twee herders hun schapen aan het hoeden. Die zagen hoe zij op stenen tot vlak bij hen werd gedragen. Haar vader vond ze en vroeg hun naar zijn dochter. De ene probeerde haar te verbergen en te redden. De ander wees echter in haar richting. Daarop vervloekte Barbara hem; zijn schapen veranderden onmiddellijk in sprinkhanen. Sindsdien zijn deze diertjes altijd in de buurt van haar graf te vinden geweest tot op de dag van vandaag.

De vader pakte haar beet, sloeg haar met een riem, trok haar aan haar haren van de berg naar beneden en sloot haar op in een armzalige cel. Deze vergrendelde hij met een slot en een ketting zodat niemand bij haar naar binnen kon; tenslotte stelde hij nog een bewaker aan. Toen ging hij haar aangeven bij de stadhouder met de bedoeling dat zij aan de beulen zou worden overgeleverd. Deze gaf opdracht haar voor zich te laten verschijnen. Van zijn hoge rechterstoel keek hij op haar neer, en was onder de indruk van haar schoonheid; en vroeg:

“Je hebt de keus: ofwel je redt jezelf door aan onze goden te offeren, ofwel we leveren je over in de handen van de hardvochtigste beulen die je maar kunt indenken.”

Zij antwoordde:

CORSENDONCA

“Ik kan alleen maar offers brengen aan mijn Heer Jezus Christus, die hemel en aarde gemaakt heeft en alles wat daarin is. Over jullie afgodsbeelden zegt de psalmist echter: “Zij hebben een mond maar praten kunnen ze niet; ze hebben oren, maar horen doen ze niet; ze hebben een neus, maar ruiken? Homaar! Ze hebben handen, maar pakken doen ze je niet; voeten hebben ze. Maar verzetten geen stap; ze praten zelfs niet uit hun nek!

En wie ze maken, zijn net zo! Precies als al degenen die erin geloven..”

(vgl.Psalm 115,05-07)

In toorn ontstoken beval nu de stadhouder haar uit te kleden om haar met ossenhaken en vissersgaren toe te takelen. Men ging zo ruw te werk, dat ze al gauw onder het bloed zat.

Vervolgens werd ze weer in haar kerker opgeborgen totdat hij besloten had welke dood zij zou moeten sterven. Maar precies om middernacht omstraalde haar een hemels licht waarin de Heer haar verscheen en zei:

“Blijf op mij vertrouwen, Barbara, en wees sterk. Want groot zal de vreugde over jou zijn in de hemel en op de aarde. Wees niet bang voor de dreigementen van die tiran, want ik ben bij je. Ik zal alle wonden helen die ze jou toebrengen.”

En op hetzelfde moment waren alle wonden op haar lichaam verdwenen...

De volgende morgen werd zij weer voor de stadhouder geleid. Toen hij zag, dat de martelingen haar in het geheel niet hadden gedeerd, sprak hij:

“Kijk toch eens Barbara, hoe genadig jou goden je zijn geweest, en hoeveel zij van je houden, want ze hebben al je wonden genezen en geheeld.”

CORSENDONCA

Zij antwoordde hem:

“Uw goden zijn stom en doof en blind, zonder verstand en star. Hoe zouden die mij hebben kunnen helpen. Ze kunnen zichzelf niet eens helpen. Nee degene die mij genezen heeft is Jezus Christus, de Zoon van de levende God; die is u onbekend, omdat de duivel uw hart heeft verhard.”

Daarop gaf de stafhouder brullend als een leeuw het bevel haar te pijnigen en met brandende fakkels te bewerken, en als dat niet mocht helpen, haar ondersteboven op te hangen en te slaan tot het bloed uit haar neus uitkwam. Maar zij keek op naar de hemel met de woorden:

“U, Jezus Christus, weet wat er omgaat in de verborgene van mijn hart, want u weet alles. Nu ik omwille van U deze martelingen moet ondergaan: verlaat mij niet!”

Intussen beval de stadhouder haar borsten af te snijden,. Maar zij richtte eens te meer haar blikken ten hemel en bad:

“Heer God: U bedekt de hemel met wolken; wil ook mij bedekken met beschutting en bescherming. Nu ze mij naakt hebben uitgeteeld: bedek mij; dan kunnen deze schaamteloze kerels mij tenminste niet zien.”

Vervolgens zond de Heer zijn engel en deze bedekte haar met zijn lange witte gewaad. Tenslotte werd ze via de wei weer terug voor de goddeloze stadhouder gebracht. Deze beval haar het hoofd af te slaan. Haar vader - al evenzeer tot razernij gebracht - eiste haar van de stadhouder voor zichzelf op.

Hij bracht haar naar de berg.

Terwijl zij daarheen werd gebracht, verlangde zij er naar om de zalige overwinning binnen te halen; ze bad tot God met de woorden:

CORSENDONCA

“Heer, Jezus Christus, U hebt de hemel boven op de aarde uitgespreid; U hebt de aarde gegrondvest en de afgronden afgegrondeld; U hebt de zeeën hun grenzen aangewezen; en U hebt aan de schaduwrijke wolken bevolen, dat ze moesten regenen over goeden en slechten; U hebt over de zee gelopen en de storm gestild. Alles is U onderhorig. Sta mij toe waarom ik nu, als Uw nederige dienaar, om vragen : “Als iemand in uw naam op de naamdag van uw dienaar mij in herinnering roept, wil dan geen acht slaan op al diens eventuele zonden en fouten. U weet zelf, dat wij zwakke mensen zijn...”

Toen klonk daar de stem van de Heer:

“Kom maar hier, mijn liefje, mijn schoonheid. Rust nu maar uit inde vertrekken van je Vader die in de hemel is. En wat je zojuist vroeg: dat zal ik doen”

Op dat moment was ze aangekomen op de plaats van haar marteldood. Door haar eigen vader werd ze onthoofd, tezamen met de heilige Juliana die op dezelfde plaats door dezelfde Dioscurus omwille van hetzelfde geloof dezelfde marteldood onderging. Om haar lijk werd gevraagd door een zekere Valentinus; hij zette haar bij in een klein huisje in de stad Soli. Toen haar vader van de berg afdaalde, viel er vuur uit de hemel boven op hem; hij verbrandde meteen zodat eer alleen een hoopje kleine as van hem overbleef.

Dit alles geschiedde tijdens de regering van keizer Maximianus en tijdens het bewind van stadhouder Marcianus op 4 december.

De heilige Barbara is ook patrones van Architecten, bouwvakarbeiders, metselaars, stenhouwers, timmerlieden en dakdekkers; vanwege de toren die ze bij zich heeft werd ze ook patrones van de klokkenluiders, beiaardiers en klokkengieters; omdat haar torentje soms leek op de loop van

CORSENDONCA

een geschut werd ze ook de beschermheilige van schutters, kanoniers, artilleristen, soldaten, schutters alsmede van de militaire stand en wapenmakers, en van allen die met springstof omgaan, zoals mijnpruimers, mijnwerkers, vuurwerkmakers en metaalgieters; van daaruit werd ze ook patrones van ieder die bedreigd wordt door een onvoorziene dood, zoals brandweerlieden alsmede van alle omstandigheden en beroepen die met de dood in verband worden gebracht. Zij is dus ook beschermheilige van doodgravers, begrafenisondernemingen en begraafplaatsen; ze is ook de patrones van gevangenen (omdat zij in haar gevangenschap van een engel de sacramenten ontving).

In het Westen wordt haar voorspraak ingeroepen tegen koorts, pest en voor een gelukkig stervensuur; ze is beschermheilige tegen brand, bliksem en vuur, van gevaarlijke beroepen en wordt haar voorspraak ingeroepen tegen of bij een onvoorziene, plotselinge dood en tegen onboetvaardigheid; patrones van vestingwerken, beschermheilige bij storm en patrones van ondergrondse spoorwegen en van torens.

Erasmus vertelt in zijn Enchiridion, dat Barbara's voorspraak ook werd ingeroepen om niet in handen te vallen van de vijand.

In de kunst wordt ze meestal afgebeeld als martelares (met palmtak en zwaard), met een toren bij zich, meestal met drie vensters (verwijzing naar haar geloof in de Drie-Eenheid); ook wel met een model van een kanon.

CORSENDONCA

Herkent U ze nog ?

In het Infoblad 153 van augustus 2008 werd door Heemkundekring Corsendonca een foto geplaatst met Leo Proost als wereldkampioen, toen hij werd opgewacht in het "Sportlokaal bij de Lor".

Aan de hand van de genummerde silhouetafbeelding kon je ze identificeren.

Ook in ons vorig trimestrieel tijdschrift werd de foto nog eens gepubliceerd.

Blijkbaar is het nogal een gespreksonderwerp geweest. Voornamelijk aan "den toog."

Omtrent de identiteit nr. 12 lopen de meningen uiteen. Er is nog geen uitsluitsel. Evenmin over nr. 13 en 19 en het is verbazend dat nr. 5 ook niet kon worden thuisgebracht.

Hij woonde of althans zijn ouders woonde op de Steenweg op Turnhout, in de omgeving waar Leon Baelus woonde, was het een Roger? Verder komen we niet. Wellicht gaat er nu een licht branden. Laat het ons weten !!

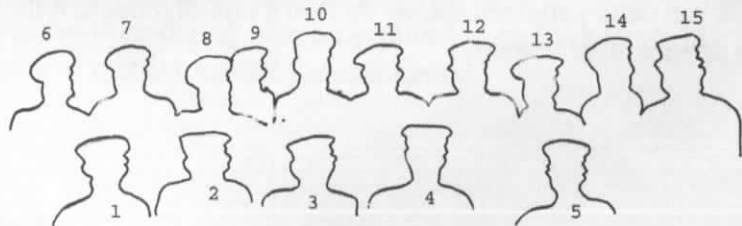
Deze keer hebben we twee foto's. Telkens over de vrijwillige brandweer .

Ook van deze personen die op de foto's zijn afgebeeld willen we de identiteit kennen.

CORSENDONCA

Foto 21 – zijn de vrijwillige brandweerlieden van Oosthoven in feestuniform.

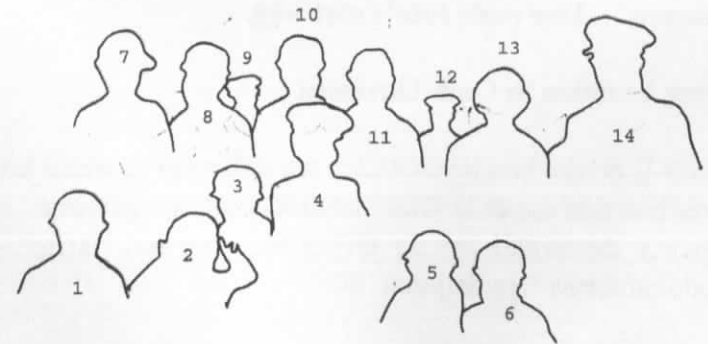
Wie zijn ze, wanneer en ter gelegenheid van welk jubileum werd de foto gemaakt ?



CORSENDONCA

Foto 7212 – Dit zijn kinderen van brandweervrijwilligers van het centrum. Geboren in de veertiger jaren. Vermoedelijk is de foto getrokken op de Wissel. Een deel van de winkel van Melis is nog zichtbaar.

Laat deze foto eveneens een onderwerp zijn van een nostalgische discussie.



CORSENDONCA

Maar ...de heemkring wil via U deze foto's compleet maken.
Als je iemand of uzelf herkent, bezorg de namen aan :

Het Hofje van Chantraine

Kerkstraat, 46,

Telf: 014 – 47.94.94

heemkunde@oud-turnhout.be

of

Rudy Cornelis

014-42.65.85 (na 18h00)

RCornelis@advalvas.be

Van deze gelegenheid wil H.K. Corsendonca gebruik maken om U op te roepen. De voorbije periode werden ons eens te meer enkele foto's aangeboden. We kregen ze even in bruikleen, mochten daar een kopie van maken. Deze kopie kwam in het foto-archief terecht en de "echte foto" werd opnieuw, maar dan genummerd, aan de rechtmatige eigenaar overgemaakt. Het is duidelijk dat foto's uit het verleden altijd herinneringen opwekken, maar ze zijn tegelijkertijd ook van een zekere historisch-nostalgische waarde. Iets waar we niet aan voorbij mogen gaan. Heemkunde en geschiedenis wordt nu vastgelegd voor later.

Daarom**Doe oude foto's niet weg.**

Over branden in Oud-Turnhout

Zoals U eerder kon lezen willen we ook meer te weten komen over branden die er in Oud-Turnhout ooit zijn geweest.

Zo b.v de brand op de Dijkzijde van het "stink – of vodenfabriek " in de jaren '50.

CORSENDONCA

De branden bij de leerlooierij op Zwaneven.
Ook in Oosthoven kraaide ooit de rode haan.

De heemkundige kring is bezig met alles te verzamelen wat te maken heeft met de branden en belangrijk ook met de vrijwillige brandweerlieden. We beschikken reeds over enkele belangrijke gegevens waaraan we niet zómaar kunnen voorbij gaan.

Denk er eens over na, laat uw geheugen werken.

Wie zijn zij, die ooit deel uit maakten van het vrijwillige korps ?

Wat weten zij nog ?

Zijn er ergens nog attributen van het korps ?

Kom boven met uw verhalen, a.u.b.

Na vorige oproep is ons al zeer nuttige informatie verstrekt en overgemaakt, maar er is wellicht nog meer.

Indien je wil meewerken rondom dit gegeven dan ben je van harte welkom, er is nog veel onderzoek te doen. Elk gegeven ons aangereikt vergroot het document waaraan wordt gewerkt.

CORSENDONCA

Heemkundekring "Corsendonca" v.z.w.

nodigt u uit op de

STATUTAIRE ALGEMENE LEDENVERGADERING

Deze vergadering gaat door in het Kunst- en erfgoedcentrum het Hofke van Chantraine, Kerkstraat 46, 2360 Oud-Turnhout op donderdag 5 februari 2009 om 20 uur.

Agenda:

- goedkeurig verslag vorige algemene ledenvergadering
- activiteitenverslag 2008
- financieel verslag 2008
- verslag door de commissarissen voor 2008
- kwijting te verlenen aan de beheerders en commissarissen over het jaar 2008
- aanduiding van twee commissarissen voor het jaar 2009
- begroting 2009
- jaarprogramma 2009
- varia

de secretaris,

Rudy Cornelis

de voorzitter,

Jan Sels

CORSENDONCA

Uit het soldatenblad "De Brug"

Uit "De Brug" van januari 1965

Maurice Smets schrijft ons van uit Duitsland dat hij al drie maal van adres veranderd is. Hij is nu gekazerneerd in Siegen, een goede 400km van Oud-Turnhout en 500m boven de zeespiegel zodat het er bar koud kan zijn. We zijn volop bezig met de kamers te versieren voor Kerstmis schrijft hij en langs deze weg al zijn vrienden en kennissen een Zalig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar.

Marcel Gers laat ons weten dat met hem alles goed gaat en dat hij zopas in verlof geweest is. Dat hij die van de Bekenlaan eens lekker afgedroogd heeft met de pitjesbak. Het volgend verlof binnen veertien dagen zal ik die nog eens leren pitjesbak spelen en dan mag hij ook eens winnen.

Hugo Van de Kerkhof dankt voor het nieuws dat hij uit Oud-Turnhout toegestuurd krijgt, alhoewel het slecht nieuws is voor wat de laatste voetbaluitslagen van S.V.OT. aangaat.

Een tijdje geleden heb ik hier bij ons in de garage de kapitein zien rondwandelen samen met E.H.Eric Op de Beeck als almoezenier. E.H.Eric Op de Beeck heeft de graad van majoor en het geeft wel een raar gevoel om hier iemand uit uw straat te zien, en dan nog wel zo'n hoge piet.

Het is dank zij "De Brug" dat ik verneem dat er nog soldaten van Oud-Turnhout te Kassel gekazerneerd zijn zodat ik die kan gaan opzoeken. De beste groeten aan al mijn kameraden en collega's en nog 230 dagen

CORSENDONCA



De verenigde mijnwerkers met de ezelkar van Basil Nys bij het rondbrengen van de kerstpaketten. Een jaarlijks terugkerend gebaar vanwege de verenigde mijnwerkers aan de minder bedeelden en langdurige zieken in de gemeenten.

(v.l.n.r.) Lan Leysen, Martinus Claes, Jon Willems, (op de bok) Basiel Nys, Jos Sannen, (achter hem) Mil Smolders, Fons Bertels, Gusta Vercaigne, Jos Alen, (vóór de wagen) Mil Van Nooten, (achteraan staand links) Louis Gijs, (rechts van hem) Fons Simons.
(Zittend op de kar) Gust Bertels en Mil Delarbre.

CORSENDONCA

In de dagklapper lezen we :

2 december 1964

Vele mensen kwamen om zich te laten doorlichten. Bij Staf Boogers werden er aan de binnenkant nog twee flesjes bier ontdekt. Zo'n doorlichting heeft toch nog altijd zijn nut.

3 december 1964

Het KAV-bestuur verkeerde in een goede stemming bij een korte hulde gebracht aan Trees Melis, die vele jaren ten dienste heeft gestaan van de KAV – proficiat Trees.

4 december 1964

Om 9h00 voormiddag gaan de verenigde mijnwerkers naar de H.Mis om hun patroonheilige St.Barbara te vieren. Heel de dag feesten de mijnwerkers en op de middag wordt de ezel van Braziel (of is het een paard, want daar is al veel over gediskuteerd geworden) ingespannen en wordt er een rondrit in het dorp gemaakt met Braziel als koetsier. 's Avonds was er in het lokaal bij Jos Sannen nog een lekker avondmaal en daarna tombola. Een mooie mijnwerkerslamp werd gewonnen door Germaine Hens, die ze op haar beurt weg schonk aan mijnwerker Jan Peeters.

7 december 1964

Martin Claes, voorzitter van de mijnwerkers, moet bij een firma in Turnhout een prijs afhalen voor de tombola (opbrengst is voor aankoop kerstpaketten) .Alvorens Martin in het bureel van de directeur geraakt moet hij twee glazen deuren passeren.

CORSENDONCA

Na zijn prijs in ontvangst te hebben genomen en een dankwoordje tot de directeur, vangt Martin de terugweg aan. Hij passeert terug de eerste glazen deur, maar de tweede was hij vergeten en met heel zijn voorfaçade botste Martin tegen het glas van de tweede deur. Het rinkelde en rammelde als een beiaardspel. Geef mij maar houten deuren zei Martin, die ziet ge tenminste staan.

12 december 1964

Onder grote belangstelling gaat de finale door van de crochetwedstrijd ingericht door de Lieremanspurters. De wedstrijd werd gewonnen door Iv. De Snyder uit Ravels. Daarna had de trekking van de tombola plaats.

De charme-zangers nl. Wim Schots, Jef Van den Eynde, Suske Van Dijck en Fonne Van Eemeren zongen buiten wedstrijd en hadden veel succes.

14 december 1964

De Gilde viert, de Gilde juicht en eet worst en appelbrood in het lokaal bij Jos Sannen.

Wim Schots, Karel Van Dijck, Jan Van Herck, Johan Jansens en August Noyens gaan hun drie dagen doorbrengen op het Klein Kasteeltje in Brussel.

17 december 1964

Vergadering van het A.C.V. Er werd een nieuw bestuur verkozen.

Dat ziet er dan uit als volgt :

CORSENDONCA

Voorzitter Aloïs Verschueren

Ondervoorzitter : Vic Hannes

Secretaris : Karel Van Bael

Schatbewaarder : Mevr. De Bondt – Machielsen

Oprechte dank werd uitgesproken aan het adres van Jan Verhemeldonck, de vorige voorzitter, die niet wenste herkozen te worden.

19 december 1964

Leo Proost reed met brio een dernykoers in het sportpaleis van Antwerpen waarin hij 5^e eindigde achter Post-Lycke

In het kunstsalon Beauty te Turnhout stelt dorpsgenoot J.Op de Beeck zijn schilderijen ten toon.

CORSENDONCA

Onze mijnwerkers zijn weer eens kerstman

Ditmaal moesten we door geen donkere of zwarte mijnschachten, want het Kerstekindeke had er voor gezorgd dat we over een wit sneeuwtafelen konden om onze gebrekkige en zieke vrienden hun kerstpakket te bezorgen. Dat hebben we dan ook met de aangepaste sneeuwatmosfera gedaan. Het onthaal was er des te hartelijker om. De vreugde, de dankbaarheid beschrijven die we van deze mensen in ontvangst mogen nemen, kan ik niet, omdat het niet te beschrijven is.

Men moet dat zelf rechtstreeks kunnen aanvoelen, want ge weet, en ge voelt dat die dankbaarheid echt en gemeend is, en wij, we staan er soms zo een beetje beteutert bij te kijken omdat we ons zo klein voelen voor zoveel dankbaarheid. Maar misschien zijn we toch nog mensen van Goeden Wil en daarom hopen we dat we nog dikwijls wat vreugde mogen brengen in het lijdzaam bestaan van onze gebrekkige en zieke vrienden.

Namens de Verenigde Mijnwerkers
Martin Claes.

De Milac werd door onze mijnwerkers uitgenodigd om op zondag 24 januari 1965 samen met hen een mooi geschenk te gaan overhandigen aan Octavie Ceulemans. Haar vurige wens was steeds om een simpele mijnwerkerslamp te mogen ontvangen als herinnering aan de mijnwerkers die haar steeds in het bijzonder aan het hart liggen omwille van de grote zorg waarmede deze Octavie steeds omringen niet alleen thuis maar vooral op de bedevaartplaats van Onze Lieve Vrouw te Lourdes. Martin Claes, voorzitter, hield dan volgende toespraak :

CORSENDONCA

Beste Octavie,

Het is me een waar genoegen dat ik de eer heb in naam van de Verenigde Mijnwerkers de door U zolang begeerde mijnwerkerslamp te mogen overhandigen. Een mijnwerkerslamp die zo wat een stuk leven is van een mijnwerker, een levensgids die ons de weg moet wijzen bij onze dagtaak in de donkere mijn. Wij weten Octavie dat we zo wat de beste vrienden van U zijn. Neen, neen, U moet ons voor deze gift niet bedanken want wij weten al lang dat we van U en de Uwe hier zo een echte vriendschap en dankbaarheid in stilte mogen ontvangen zonder bijbedoelingen en huichelarij. Octavie, ik weet dat deze mijnwerkerslamp een ereplaats zal bekleden in de huiskamer. Ik hoop dan ook dat deze mijnwerkerslamp voor U een blijvend licht mag betekenen in uw donker bestaan. Octavie, wij wensen U veel levensvreugde met deze lamp en met de hulp van Onze Lieve Vrouw van Lourdes een goede genezing.

Martin

Na deze toespraak overhandigde Martin in naam van de Verenigde mijnwerkers en vooral in naam van Jos en Gusta Sannen haar de mijnwerkerslamp. Dit was een ontroerend ogenblik en het duurde enige tijd alvorens de tranen tot bedwingen waren gekomen.

Hierna dankte Octavie ontroerd deze mensen en vooral Jos en Gusta Sannen. "Nu heb ik eindelijk mijn lang verwachte mijnwerkerslamp" zei Octavie. "Deze zal de beste plaats bekleden hier in mijn huis zodat ik ze steeds zal zien staan. Ik dank U mijn vrienden omdat jullie mij steeds met de beste

CORSENDONCA



24 jaar hebben de mijnwerkers tijdens de kestdagen geschenken gebracht bij zieken en oude inwoners. Hier een bezoek aan Octavie Ceulemans, echtgenote van Toontje Van Mierlo.
(v.l.n.r.) Martin Claes, Mil Delarbre, Octavie Ceulemans en Gust Bertels.

zorgen heb omringd te Lourdes en ik hoop dit jaar er terug te komen.

Hier namen we afscheid. Het was een van de ontroerendste bezoeken die we ooit hebben afgelegd. Alles was zo echt gemeend, alles wat gezegd werd kwam recht uit het hart, daar hoefde men niet aan te twifelen.

Octavie, het milacbestuur en de mijnwerkers herhalen :
"Octavie, houdt U kloek. Wij hopen dat dit geschenk U nog meer zal sterken. Wij hopen uit de grond van ons hart dat Onze

CORSENDONCA

Lieve Vrouw van Lourdes Uw gebed moge verhore en U also een vluggge en volledige genezing moge geven om samen met us gezin nog lange jaren van het leven te kunnen genieten."



Mijnwerkers brancadiers.(Boven van l.n.r.) Maurice Bertels, Basil Nys, Rik Nys, Mil Delarbre, Louis Broeckx, Jan Lauwers, Charel Craers.
(Onder van l.n.r.) Jon Willems, Gust Bertels, Jos Lauwers en Martinus Claes

Ander nieuws

Op het secretariaat van de Milac werd een brief overgemaakt die een moeder aan haar zoon schreef die bij "den" troep was.

Lieve Zoon,

Ik neem de pen in de hand om u met potlood te schrijven omdat de kat de inktpot omvergeworpen heeft. Wij hebben geluk gehad, want er zat geen inkt meer in.

Ge zijt reeds lang bij het leger. Zolang ge hier waart, gaf men zich geen rekenschap van uw afwezigheid, maar nu ge vertrokken zijt, voelt men het goed aan dat ge weg zijt. Zondag heeft mijnheer de burgemeester een wedloop voor ezels ingericht, het was eigenlijk jammer dat ge er niet waart: ge had zeker de eerste prijs behaald.

We zijn hier allemaal ziek geweest en de dokter..sinds we genezen zijn. Ik stuur U nu nieuwe hemden die ik uit oude hemden van uw vader heb gemaakt. Stuur ze mij terug als ze versleten zijn, dan knip ik er nieuwe uit voor uw zuster.

Zondag was het feest in het dorp; we hebben aan U gedacht, want er was een varkensmarkt. Ik moet U zeggen dat uw broer met een vrouw gaat trouwen. Ge kent ze : het is die welke ons doen lachen heeft de dag van de begrafenis van uw grootvader.

Ik hoop dat ge een goed soldaat zult zijn gelijk hij, die vijf kwetsuren heeft opgelopen: één an de dij, één op Madagascar, één in een lijf aan lijf gevecht, de andere onverwachts.

Uw hond Sus werd de staart afgereden door een vrachtwagen. Pas dus goed op als je de straat oversteekt.

Het gaat hier goed met iedereen behalve met tante Mie, die dood is. Ik hoop voor U hetzelfde wanneer ge deze brief zult ontvangen.

Uw liefhebbende moeder.

Heemkundige encyclopedie 1**Midwinterfeesten :**

De feestelijke gebruiken die omstreeks het begin van de winter, 21 dec., de tijd van de winterzonnestilstand en de kortste dag van het jaar, plaatsvinden. In de eerste plaats is dat het *kerstfeest* verder behoren ertoe *Sint-Thomasdag* (21 dec.: met het Sint-Thomasluiden en in België het Thomassen of buitensluiten van ouders of meesters). *Sint Stefanusdag* (26 dec.: rondrijden te paard). *Sint Jan-Evangelist* op (27 dec.; ce Sint Jansminnedronk). *Onnozele kinderen* (28 dec.)

Sint-Silvester of oudejaarsdag (31 dec. Naar wie in België de langste slaper een jaar lang werd genoemd, en die, in onze streken toch, de asbak uit de Leuvense stoof moest leegmaken dat jaar. *Nieuwjaarsdag* en *Driekoningen*. De tijd tussen Kerstmis en Driekoningen is in de folklore de periode van de *Twaalf Nachten*: De geesten hebben dan vrij spel en de Wilde Jacht stormt door het luchtruim. In allerlei midwintergebruiken herkent men nog oude vruchtbaarheidsriten, zoals het blazen van de midwinterhoorn, vooral in Twente gebruikelijk het Sint-Thomasluiden in de prov. Friesland tussen Kerstmis en nieuwjaar het beroken van de vruchtbomen, enz. In Zweden kent men nog het feest ter ere van Sint-Lucia.

CORSENDONCA

Midwinterhoorn :

Folkloristisch blaasinstrument. De hoorn is meestal tussen 1m en 1,8 m lang. Het wordt tegenwoordig gemaakt van wilgen-, berken- of elzenhout. Vroeger had men nog lijm om de 2 helften aan elkaar te lijmen. De delen werden met natte biezen aan elkaar gebonden en afgedicht. In de naad zit een reepje bies, dat door het water uizet. Hierdoor werden de naden van de hoorn afgedicht. Daarna werd de hoorn in het begin van de adventstijd in de waterput gehangen, waardoor het hout verzadigd raakte. Door op deze manier te werken werd de hoorn loodzwaar en was niet te tillen. Men steunde daarom met het uiteinde op de put. De echo zorgde bovendien voor een mooie nagalm. Tegenwoordig worden vaak "droge" hoorns gebouwd. Men lijmt de delen aaneen. Aan het dunne beginstuk van de hoorn zit in de opening een mondstuk de zgn. "hap". Deze is wat schuin afgesneden en is meestal gemaakt van vlierhout. Vlier heeft een zachte binnenkant.

Over de geschiedenis van het midwinterhoornblazen bestaan veel uiteenlopende verhalen. De meest waarschijnlijke is, dat de Germanen tijdens hun joelfeesten op hoorns bliezen om de vruchtbare grond te beschermen tegen boze geesten. Het klagelijke geluid zou de geesten op de vlucht doen jagen.

Zie ook : www.midwinterhoornblazentwente.nl

Sint-Maarten

Het *Sint-Maartensfeest*. Het eerste feest in het kerkelijke jaar, is in Nederland altijd nog het belangrijkste volks- (en vooral kinder) feest net het Sinterklaasfeest. Vooral in Groningen,

CORSENDONCA

Drenthe, West-Friesland, Noord-Brabant en Limburg trekken op de avond van 11 nv. Stoeten kinderen rond met uitgeholde beetwortels waarin kaarsen branden, of lampions onder het zingen van liederen. In Venlo rijdt een als heilige verkleed persoon in de stoet mee. In Vlaanderen vervult Sint-Maarten in sommige streken dezelfde rol als Sinterklaas in Nederland. Op de zondag na 11 nov. Wordt een rondgang te paard gehouden. Vooral in de streek rond Mechelen en Aals, waar de kinderen rondtrekken om gaven op te halen, en in Limburg en dicht bij ons Retie, waar Sint-Maartensvuren worden aangestoken, wordt zijn feest uitbundig gevierd. Hier en daar bestaan nog Sint-Maartensgilden of ruiterverenigingen, die een ommeegang houden ter ere van hun patroon. (Ganshoren, Asper) Het eten van Sint-Maartensganzen op 11 no. Schijnt in onbruik te zijn geraakt, al kent men o.a. te Deventer en Oldenzaal nog de omstreeks die dag gehouden ganzenmarkten.



Sint-Maartensvuur

Foto Louis Cuylaerts

CORSENDONCA

Onnozele kinderen

Onnozel in de betekenis van 'onschuldig'. Gebruikelijke benaming voor kinderen van het mannelijk geslacht, van twee jaar en daaronder, die koning Herodes volgens Matt. 2:16 het doden te Bethlehem en omstreken. Sinds de 5^e eeuw worden deze kinderen in de Rooms-Katholieke Kerk op 28 december als heiligen herdacht. Onnozele kinderen(dag) in Vlaanderen, ook Allerkinderendag geheten, is een van de oudste liturgische feesten met een folkloristisch karakter. Vanouds gold deze dag als een ongeluksdag, in Engeland nog in de 18^e eeuw. Anderzijds is de dag tot een feestdag voor de kinderen geworden, van wie de jongste dan in het gezin of op school de baas mocht spelen. Een van hen werd als kinder- of ezelsbisschop aangewezen. Het oudste getuigenis daarvan is van 901 uit St. Gallen (Zwitserland). Ook vonden bedelommegangen van arme kinderen plaats, o.a. in Noord-Brabant en Limburg, wat in verscheidene streken in Vlaanderen niet zo lang geleden nog gebruikelijk was.

Ik herinner me nog, mijn grootmoeder had niet zo graag dat ik toen ging "zingen". Omdat de aanhef van het liedje "aaw meujerke" was wellicht. Niettemin deed ik dan stiekem een rode met witte bollen zakdoek om en een klak van vader en ik spurte dan naar de Miko. Daar kreeg je dan een pakket wat je moest uitknippen, plooiën en op een grondplan kon plakken. Daar was ik dan de rest van de dag zoet mee. Op die manier heb ik de Miko bijna jaarlijks zien "groeien".

CORSENDONCA

Hij of zij die regelmatig op stap gaan in de natuur en die de laatste maanden mee vogels hebben geteld aan de Braekeleer zullen even stil blijven bij de waarnemingen die men in de jaren '40 noteerde.

Uit "De Wielewaal" van 1942



Korte mededelingen van onze zwerftochten

Wulp : Mr. Keyers van Molenbeersel vond te Corsendonk-Kasterlee een wulp met zes eieren. Om onoverkomelijke moeilijkheden kon het legsel niet op de plaat worden gebracht.

Jules Bastiaensen (boswachter)

Watersnip : In de moerasachtige gedeelten van Corsendonk vond ik een Watersnip door afvliegen, op drie eieren. 's Anderendaags had zij er 4 – den 20^{ste} april 1942.

Het nest stond op een hoogte rondom in het waterachtige slijk – na de hevige droogte is het water oppervlakkig verdwenen. Het was een open nest, enige houtscheuten stonden in de buurt. Het dier kon tot op een meter benaderd en bekeken worden.

Jules Bastiaensen (boswachter)

CORSENDONCA

Duinpieper : Op 4 juni 1942 hoorde ik hem op de heuvelachtige vlakten met blote koppen langs de straatweg Kasterlee-Lichtaart.

De Duinpieper in de Antwerpse Kempen is op tientallen plaatsen broedend waar te nemen: Turnhout, Oud-Turnhout, Arendonk, Weelde, Voselaar, Kasterlee, Lichtaart, Kalmthoutse heide.

Frans Segers.

Koekoek : Van 5 tot 10 juni 1942 had een Koekoek de hagen en houtmijten van een hoeve ijverig doorzocht. Op 25 juni vond ik het nest van een heggemus boven in een beukenhaag vast bij de hoeve.

Dit nest bevatte 4 heggemuseieren en 2 koekoekseieren van gelijke grootte, kleur en bestippling. Op 27 juni kwam ik met E.H.Segers bij het nest, toen had de koekoek zijn eierschaal verlaten. E.H.Segers merkte de poot van deze eerstgeborene met een aniline-blauw stipje. Om geen afbreuk te doen aan de koekoeksvraatzucht lag hij reeds met opengesperde bekje te reikhalzen. Op 28 juni 's morgens zijn er twee koekoeken in het nest en 's middags zijn twee heggemusjes hen komen vergezellen. De eerstgeborene is nauwelijks een dag oud of hij dwingt zijn nestgezellen tot de gekende evacuatie, want : Op 29 juni, 's morgens liggen de 2 resterende heggemuseieren op de grond onder het nest, een heggemusje hangt levend in de haag op de hoogte van het nest en het andere heggemusje vinden we niet weer. De twee koekoeken ook trachten elkaar over boord te werpen. Ze woelen met kop, rug en achterlijf. Op 30 juni beleven we de gevreesde verbanning. De oudste heeft de jongere op zijn rug getild, schuift hem zachtjes langs de nestwand

CORSENDONCA

omhoog, plaatst enkele welgerichte kopstoten en weldra heeft hij het nest voor zich alleen. Op 1 juli te 11h00 werd de overgebleven koekoek geroofd, waarschijnlijk door de kat omdat het een gewoon verschijnsel is bij elk vogelnest rondom de hoeve.

Zijn dat twee eieren van een koekoek ?

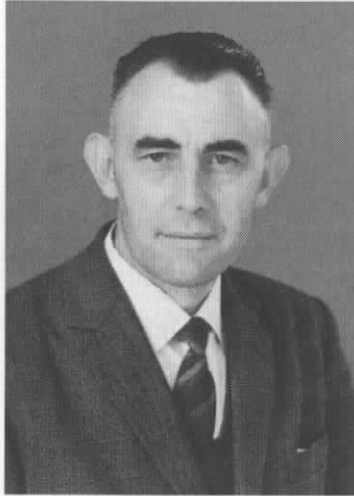
De koekoek legt zijn eieren met 'n tussenruimte van 48 uren. Hij kan gedurende de legtijd van de heggemus (4dagen) twee eieren in het nest gebracht hebben. We moeten tevens onderscheid maken tussen de soorten koekoeken die parasiteren op heggemussen, op kwikstaarten en op meer andere vogels. Welnu we hebben koekoekseieren vergeleken van 3 verschillende heggemusnestjes afkomstig, en we zagen dat er een merkelijk kleurverschil en stippenschakering, te onderscheiden was.

Aan "The Handbook of British Birds" ontlene we :

"...Dat het meermalen voorkomt: twee koekoekseieren in hetzelfde nest en dat de twee koekoeken vreedzaam kunnen opgroeien, maar vaak werpt de sterkste de zwakkere buiten." Verder lezen we dat er zelfs drie eieren voorkwamen in een nest, maar dit echter maar zeer zelden.

Willem Paulussen.

Wie was Willem Paulussen ?



Willem werd op 21 februari 1919 te Sas-van-Gent (nl) geboren. Vader Antoon Paulussen en moeder Anna Dickens waren beiden van Ravelse herkomst. Zijn Zeeuwse verblijf was eerder van korte duur, want al in 1920 verhuisde de familie terug naar Ravels. Daar geboort Willem zijn basisopleiding in de plaatselijke bewaarschool, waar zuster Benigna zich over hem ontfermde, en daarna in de

gemeentelijke lagere school. Louise Stoop, Octaaf Raus en Jozef Huysmans leerden Willem lezen, rekenen, geschiedenis, aardrijkskunde en wat de dorpsschool verder aan geheimenissen veil had voor de Ravelse jeugd. Daar kreeg hij de microbe te pakken en hij ging resoluut naar het Klein Seminarie te Hoogstraten om er van 1929 tot 1933 Latijn, Grieks en andere wetenschappen te studeren. Maar hij voelde zich meer aangetrokken tot het vak van onderwijzer. Daarom volgde in 1933 zijn overstap naar de normaalschool van Mechelen-aan-de-Maas. In 1938 werd hij er tot onderwijzer gediplomeerd. Op 30 december 1938 werd Willem onderwijzer te Zevendonk (Turnhout) om er op 1 september 1957 schoolhoofd te worden. Ondertussen had hij in 1941 te Geel ook nog even

landbouwonderwijs gegeven. Van 1961 tot 1979 was hij kantoorhouder van Raiffeisenkas. Maar Willem was altijd al sterk op de natuur gericht. Dat maakte hem reeds in 1958 tot conservator van het natuurreservaat De Liereman (Oud-Turnhout) en later tot voorzitter van de Wielewaalafdeling Turnhout.

Samen met Toon Van Gool lag Willem aan de basis van de heemkunde kring van Ravels-Poppel en Weelde.

“De Tikkebroeken” het eerste Wielewaalreservaat te Kasterlee-Oud-Turnhout kwam tot stand van 1953 tot 1956. Het was vooral het werk van drie mensen :

E.H.Frans Segers, Willem Paulussen en Jules Huygens. Willem vertelde de geschiedenis daarvan in een boeiend artikel van De Wielwaal van maart 1957.

Hij was ongetwijfeld één van de grootste veldornithologen van De Wielewaal en sprak en schreef met gezag over het vogelleven. Om zijn studies over de Koekoek, de Wielewaal, de Spotvogel en de oölogie, verwierf hij bekendheid tot over de grenzen van ons land.

Op 12 januari 1985 werd Willem plechtig gehuldigd in het parochiehuis te Oosthoven (Oud-Turnhout) voor al zijn grote verdiensten in zijn Wielewaalloopbaan. Hubert Meeus, die hem opvolgde als voorzitter en intussen overleden, voerde het woord en Willem werd tot Erevoorzitter van de afdeling Turnhout geproclameerd.

Op 12 januari 1993 zette Willemdede kroon op zijn ornithologisch levenswerk door de publicatie van een boek dat de titel droeg : “De broedvogels van de Turnhoutse Kempen 1942-1992”(The breeding birds of the Turnhout Campine). Voor die periode werden 156 broedvogels in de Turnhoutse Kempen vastgesteld.

CORSENDONCA

Een recordaantal! Als fervent heemkundige kon Willem aan zijn streekgenoten geen mooiere geschenk aanbieden. De Wielewalers van onze streek zullen hem zeker niet vergeten.

Willem overleed in het ziekenhuis te Turnhout op 9 september 1997, nadat hij eerder thuis een fatale val maakte en in coma geraakte waar hij niet meer uit ontwaakte.

Archiefnieuws

In het archief is er nog ontzettend veel te doen, vele artikelen wachten om gearchiveerd te worden.

Bij deze wil de archiefgroep onze roep van verleden keer herhalen.

Er worden **vrijwilligers** gezocht die hun vrije tijd deels willen invullen. Nu met de winterdagen in het verschieft kan uw medewerking bij de kring een positieve invulling van uw dag zijn.

Het profiel : overweg kunnen met computer – een plus punt is beschikken over een notebook.

Ook zijn we naarstig op zoek naar

- Iemand die een weblog wil aanmaken en beheren.
- Iemand die overweg kan met het genealogisch programma Haza 21

Wat bieden we U ? : altijddurende erkentelijkheid .

Welk gevoel zal U er aan houden ? dat je de gemeenschap een grote dienst bewijst

CORSENDONCA

Als je geroepen bent om één van die posten te bekleden kom eens kijken in het Hofke van Chantraine.

- Elke dinsdagnamiddag van 13h30 tot 16h00 -

er is daar dan altijd iemand van de kring aanwezig. Er liggen allerlei ruilabonnementen die je ter plaatse kan inzien en je krijgt toegang tot de bibliotheek. Bovendien kan je er opzoekingen doen naar je voorouders en krijg je deskundige uitleg hoe je aan een stamboom kan beginnen.

Deze vergaderingen gaan door in het Hofke van Chantraine om 20H00.

De werkgroep Archief.

Inhoud

Voorwoord	blz.01
Het stond in de Gazet	blz.05
Barbara van Nicomedië, Klein Azië	blz 21
Herkent U ze nog ?	blz.29
Statutaire Algemene Ledenvergadering	blz.34
Uit het soldatenblad "De Brug"	blz.35
Heemkundige encyclopedie	blz.44
Uit "De Wielewaal" van 1942	blz.49
Archiefnieuws ---	blz.54

CORSENDONCA

Corsendonca

Corsendonca is het ledentijdschrift van de Oud-Turnhoutse Heemkundekring "Corsendonca". Het verschijnt viermaal per jaar en is geregistreerd onder het nummer ISSN 0779-5785.

Losse nummers zijn verkrijgbaar voor de prijs van **3,50 Euro**.

Lidmaatschap

Het lidgeld bedraagt **9,50 euro** per jaar. Men kan steeds lid worden door storting van dit bedrag op rekening **646-6074380-60 t.n.v. Heemkundekring Corsendonca**. U ontvangt dan niet alleen het ledentijdschrift, maar u krijgt ook steeds een flinke korting bij een nieuwe publicatie.

Contact adressen

Wim van Hout, Polderstraat. 30	tel: 014/41.65.72 e-mail: wim@vanhout.net
Jan Sels, Draaiboorn 98	tel: 014/45.18.12 e-mail: sels.jan@skynet.be
Hugo Miguet, Sprinkhaanweg 4	tel: 014/45.10.88 e-mail: miguet.hugo@scarlet.be
Rudy Cornelis, Polderstraat. 57	tel: 014/42.65.85 e-mail: RCornelis@advalvas.be
Leo van Hooghten, P. Dielsstraat 23	tel: 014/45.22.56 e-mail: leovanhooghten@versateladsl.be
Roger Haeseldonckx, Werkendam 142	tel: 014/41.96.08 e-mail: roger.haeseldonckx@skynet.be
Roger Van Mierlo, Draaiboorn 4	tel: 0494 78 42 00 e-mail: Rvanmierlo@telenet.be

delta lloyd

BELEGGINGSADVIES



ONS DOEL, UW GLIMLACH

**KANTOOR OOSTHOVEN
POLDERSTRAAT 29
TEL. 014/41 16 35**

**KANTOOR RAVELS
KLEIN RAVELS 1
2380 RAVELS
TEL. 014/65 87 11**